

Съверно Ехо

е най-широко разпространения вестник въ Съверна България. Рекламите дадени въ него винаги постигат целия си. Излиза редовно всека събота.

Телефонъ № 55.

ПЛЕВЕНЪ.

**Пушете ли отъ цигаритъ
БАКАЛОВЪ?****Северно****ЕХО****Вестникъ на Демократическия сговоръ**Редакторъ
Петко Пав. Поповъ.Годишъкъ абонаментъ 50 лева
ТЕЛЕФОНЪ № 55.Редак. подпистника
Рена П. Попова

Платформата на правителствената коалиция, въ името на която се води изборната борба, е договоръ между правителството и народа съ поръчителството на народните представители. Докога то е нарущено съществено постановление отъ този договоръ, никой не може да иска неговото унищожаване, а заедно съ това и разжигването на постигнатото единство по каквито и да било други странични и второстепенни въпроси. Изпълнението на този договоръ, на платформата, е оставено въ ръцете на правителството и парламента. Тъхната задача е да приложатъ на дълго най-добросъвестно тържествено поетото задължение предъ народа.

в. „Демократически сговоръ“.

БНОВЛЕНИЕТО НА ДРУЖБАШКИЯ СЪЮЗЪ**„Недоразу“**

Дружбашкиятъ съюзъ, който отъ три години бъше изтънелътъ плеци на малка, измъчена и ограбена България, вмѣсто едно истинско народно управление, кое то терминуваха родовластие, вместо изление на дѣлбоките рани тѣлото на тая нещастна страна, донесе едно управление, за което много ще говори и предава отъ поколение на поколение.

Дружбашкиятъ съюзъ, начинъ на който бъше застасили една камарила отъ искански бандити, съ своето изложение, което напомня на еническия и башнишките времена, скоро губи народното доверие и гърбващо да прибегне до атентистки и инвизиторски средства за да съмволица противник и спаси свои привърженици, че бѣха влезли въ съюза въ името на „народността“ и неможаха да съмволица това, което се върши въ собствената имъ да.

Кражби, гешефтарства и т. п. — това бѣха ложи на ония, които демогрустуваха всредъ селомъ, че тѣ сѫщински ангели, съ покорни слуги и пр., съмволица обиде да подтасе, че „всемогъжия“ дружбашкиятъ съюзъ не е повече отъ една прокламация на ябълка. Само за нѣдъги часа той рухна, а не мѣсяци „изейни“ последователи се отказаха отъ немъкото Печъръ отъ Христоса, то ето, че отново следъ съседа дружбашкиятъ съюзъ и глаша глава, Нѣколко вероядия на Стамбийски, които може би ѝ бѣха възхновители, съ се да „разчистватъ“ гангата. Следъ дѣлъги клакания и „търсене“ пъти, най-после тѣ съмъ до споразумение. Прѣнѣколко дни дружбашкиятъ парламентарна група еменното постоянно пристъве излезоха съ деградация въ новия си орган „Земедѣлска Защита“, като по нищо не отстъпля тая декларация, автомо-

ритъ ѝ отбѣгватъ да говорятъ по онова, което съмъ за върши презъ своите властуване, а почергаватъ само, че е ималъ „много добри и полезни дѣла“.

Колко добри и полезни бѣха тѣ, тая преценка може да даде само народътъ. Ако наистина тѣ бѣха такива, народното негодуване немаше да настъпи така бѣзо. Напротивъ, дружбашкиятъ съюзъ бъше поваленъ само за това, че той недонесе нищо добро — той разруши страната, той я подложи на ужасна операция отъ която и днесъ неможе още да се съвземе.

Тая дружбашка декларация не е нищо друго, освенъ една нова залъгалка на селските маси и тя е пригодена така, за да може пакъ да имъ се хареса. Тая декларация не възбуди никакво доверие и нещо направи никакъвъ ефектъ дотогава, докато въ центъ на съюза се мѣдратъ пакъ ония верни идолопоклонци на трагично загиналия славовишки „мѣдре“, които безгласно вдигаха рѣце и удобряваха неговите непростими и безумни постѣжки.

Кои съмъ тѣ? — Авантуристи, отъ типа на ония безотечественици, които не мили недраги днесъ се скитатъ по чужбина и хвърлятъ каль върху страната, която три години ги хранятъ. Това съмъ тѣ! И колкото и да деклариратъ, тѣ си оставатъ пакъ сѫщини. Промена въ тѣхъ не може да настъпи, защото не така лесно може да се изреже гангрената, която е пусната дѣлъбоки корени.

Споредъ вчерашиятъ вестници, г. Д. Драгиевъ се билъ съгласилъ да застане на чело на съюза. Толкова по-добре. Ние, които най-много желаемъ обновата на България, желаемъ и обновата на съюза, ако на чело на него би застаналъ г-н Драгиевъ. Ала това не е достатъчно, защото кальта си остава пакъ каль.

Земедѣлскиятъ съюзъ ако наистина желае да работи за обновата, той не трѣба да бѣра, защото едно по-

отдѣлни вестници и цели пар-реситъ на вода или отдѣлни хора въ партията. Тъй че съмъ, що зложични, дребни партизани наричатъ „недоразумение“ съществуватъ само въ тѣхни глави. Демократическиятъ съюзъ не е като дружбашкиятъ съюзъ, въ който имаше само една воля, слушащъ се само едно мнение — основа на тирания Стамбийски. Демократическиятъ съюзъ е партия на мислици хора, които са свободни да изказватъ каквото щатъ мнение и ще си решатъ въпросътъ, както го хваща иноземството, а не само единъ. Поради това и въ Народното събрание ще се чуятъ мнения и то не веднажъ отъ представителя на Демократическиятъ съюзъ, които са разничаватъ по начинъ за прилагане на идей на начало, и нало въ програмата на тази партия. Народните представители отъ Демократическиятъ съюзъ ще създадатъ на 10 августъ т. г. Отъ тогава нѣма още половина година и разбира се, че е наинно да се иска извездътъ еднакво разбрание и съвпадение по всички дѣлъжно-стопански въпроси отъ всички партизани на Демократическиятъ съюзъ. Тази новообразувана партия има партизани, живѣли десетки години вече политически живот, свикани да обсѫждатъ дадени въпроси, съ формирала у тѣхъ гледище. Защото са принадлежели преди на различни течения въ нашата политическа живот, то и съвпадението имъ по всички въпроси на разбрание въ Народното събрание ще е съвършено.

Повтарямъ, тихъ различни мнения на народните представители отъ Демократическиятъ съюзъ не са никакви еднакви разбрания, а най-добра гарантъ, че всички слагани на разбрание въ Народното събрание ще са еднакви.

Що мислеще съмъ единъ Стамбийски — а го възовъ народни представители юмъха свое мнение и не мислехъ по въпросътъ, що разбаха, а амо дигаха рѣка, че ги приематъ. Такова единомислие и согласие докарва само нещастие и страната и не желателно все да го има въ никои наше бѫща народно събрание. Таково единомислие (по дружбашки терми) нѣма и нещима и въ сегашното народно събрание, но отъ това разномислие само ще спечели отечество то и нара.

Изъ в. „Село“.

Педагогическа конференция.

— Пловдивското училищно дво. „Е. Миладиновъ“ урежда на 10, 11 и 12 януари педагогическа конференция за всички учители отъ пловдивска и други градове въ окръга, които биха желали да посетятъ.

Дневниятъ рѣченъ на конференцията е: 1) д-ръ Прозоровски — инфекционните болести и училищните; 2) Професоръ Д-ръ П. Цоневъ — Трудовото обучение по естествознание; 3) А. Мандовъ — Практическа лекция по моделиране и др.

На 12 януари въ честь на гостите ще се даде учителска вечеринка въ салона на дружество „Съгласие“.

Д-ръ А. Милковъ.

добно избръзване го докара да сегашния му халь. Неговия пътъ трѣба да биде другъ и далечъ да се различава отъ досегашния му който е сгражденъ. Преди претенциите конто дружбашът ще има да предявятъ, нека най-напредъ изчистятъ онай смрадъ, която си е утаила и отъ която вони още съюза.

Споредъ вчерашиятъ вестници, г. Д. Драгиевъ се билъ съгласилъ да застане на чело на съюза. Толкова по-добре. Ние, които най-много желаемъ обновата на България, желаемъ и обновата на съюза, ако на чело на него би застаналъ г-н Драгиевъ. Ала това не е достатъчно, защото кальта си остава пакъ каль.

Земедѣлскиятъ съюзъ ако наистина желае да работи за обновата, той не трѣба да бѣра, защото едно по-

бенъ отпечатъкъ на смъртта. Тамъ имаше толкова любовъ, животъ и нежность. Какъ бѣше мислимо всичко това? Тя остави съмно страхопочитане писмото на масичката и бледа се оплюле на големото кресло. Наверно некой екстравагантъ мъшеникъ иска да подиграе нейната любовъ.

Но, това бѣше невъзможно, защото тукъ стоеше неговия почеркъ.

Гжста непроницаема тъма изпълни малката стая. Потънала въ полузабра и страхъ тя се чувствува пътъ-добра въ тъмнина, защото тамъ гдето сега мракътъ ѝ хърдиълъ своя непроницаема изтука, тамъ нейде на малката масичка задъ вазата съ горестно повежнали хризантеми лежеше въ стърна амистриче не-говото писмо, писмото на мъртвия Робертъ.

Тя се страхуваше да се допре до бутончето за да позъвни за камериерката. Струваше и се че

ще се влияятъ въ нейните, назовайки я най-нежно.

Тя се зави въ своя дантеленъ шарфъ, цела облена въ хладенъ по-търпъ. И въ ужасъ отново си спомни подробно техната последна среща.

Горестна есенна привечеръ. Навънъ въ градината силенъ вихъръ брулеши жълтътъ листа и въ лудъ нагонъ ги се съществува надъ мъртвата и хладна пръстъ. Сивъ полуурнакъ пълнеше малката стая и внасяше въ нея частъ отъ онзи тягостенъ вой на есенята, които е тъй болезнено леденъ и навеза само кобни предчувства.

Тъ бѣха за седенъ пътъ тогава тука и вслушани въ вихъра навънъ мълчаха. Той държеше малката єлегантна рѣка и играеше съ скъпоценния єпръстъ. Хубавата му полукудрава коса се бѣше отпусната на рамото ѝ, а пламъната погледъ на дълбоките му тъмни очи галеше съ неизъмно сладостна ласка душата ѝ.

се повдигна. Полусъхъ хъръли отблесци.

му. То бѣше станало бледо и обрънато къмъ страшното.

въ. Тъмни сенки се

цето му и болѣ

свиха.

Очите му

тежко се отпус

тя се

загрижи сериозно

то и то се виде

прибегне до затваря

ата и нареддани

и същемъ

блед

Отгласи на дена**Мълчанието е самопризнатие.**

Въ миниатюри брой на нашия вестникъ бѣхме предизвикани отъ редакторите на дружбашкия вестникъ „Примирение“, които се издава съ гръденъ български пари и излиза под етикета „независимъ“, да покажемъ на обществото тѣхния мораленъ лицъ като граждани и... „общественици“. Ние и махме смелостта да кажемъ доста интересни работи, особено за единъ бивш воененъ аташе, който сега иска да мине за раг ехелансъ политика.

По това което изнесохме, обществото съ право очаква да прочете отговорътъ въ онзи брой на „Примирение“ по лансираниятъ отъ насъ обвинение, отговоръ съ който без друго требаше да се отхвърлятъ тежките обвинения, конто единъ наистина същественъ и морално издигнатъ гражданинъ не може да понесе. Но по това идентично думи, Гда „примирите“ мълчатъ като риби по подадените въпроси тѣ напиратъ за по удобно да занимаватъ съвременни читатели съ време и не-книги бързолевения.

Тѣ мълчатъ, следватъ и изнесватъ факти съ и върни. Съмните въласти не оставятъ изпълнение на своя дълъгъ. Стига да съмъ човекъ, че разни гешефти, далавъджий, „дипломати“, „доставчици“ и дружбашки мъсити са отъ тяхъ или отъ тяхъ и съмъ съдебни, които по-добро изкаратъ, че съмъ извършилъ.

Отъ края на октомври, на едно постепенно преминаващо на левъ, а особено засили въ началото на същия месецъ, което и загрижи сериозно пристъпъ и то и да виде прибегне до затваря

ата и нареддани

и същемъ

блед

и същемъ

и същемъ</p

